

عنوان مقاله:

مساله ی جانشینی و مشروعیت و بنیان های نظری آن در عهد سلجوقیان

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشهای تاریخی ایران و اسلام، دوره 17، شماره 32 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

روشنگ نمازی - دانشجوی دکتری، گروه تاریخ، دانشکده ادبیات، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

حسین مفتخری - استاد، گروه تاریخ، دانشکده ادبیات، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

میرهادی حسینی - استادیار گروه تاریخ، دانشکده ادبیات، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

جنگ های جانشینی از همان ابتدای تشکیل دولت سلجوقیان آغاز شد. سلاجقه نگرش قبیله ای به موضوع قدرت داشتند. براساس این نگرش، قدرت متعلق به تمام افراد قبیله بود که به نمایندگی از ایشان، در اختیار خانواده ی حاکم قرار داشت. این نظام در زندگی قبیله ای و استپ کاربرد داشت، اما برای حفظ یکپارچگی در یک شاهنشاهی بزرگ، مانند دولت سلجوقیان، که در هر بار جانشینی بیم آن می رفت جنگ های داخلی درگیرد، سودی نمی بخشید. مدعای پژوهش حاضر این است که سلجوقیان برای حل بحران جانشینی، دو الگوی اندیشه ی سیاسی اسلام و ایران را مورد توجه قرار دادند. مقاله ی حاضر متکفل به پاسخ دادن به این پرسش است که اندیشه ی ایرانی و اسلامی چگونه به حل مساله ی جانشینی و مشروعیت سلجوقیان کمک نمود؟ به نظر می رسد در دوره ی مورد مطالعه ی ما-دوره ی سلجوقیان- بنیان های نظری اسلامی در خصوص مساله ی جانشینی جایگاه ویژه ای یافتند و در حفظ نظم و ثبات سیاسی سلجوقیان موثر افتادند، از این رو به بررسی مولفه های آن و آرا اندیشمندان مسلمان می پردازیم.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1732585>

